

Men vi havde sådan set håbet, at det udvalg, som sidder og skal skabe grundlaget for en finansieringsreform, havde været færdigt tidligere, sådan at vi kunne have fået en finansieringsreform, der ville være trådt kraft. Jeg kunne forstå på ministeren, at udvalget først ville være færdigt hen på det sene efterår.

Med hensyn til at deltage i finansloven så deltager vi selvfølgelig meget, meget gerne, og når vi står bag vedtagelsen i dag, er det netop, fordi vi synes, det er ganske konkret at love stats- og medfinansiering til de konkrete lokale og regionale projekter, der er. Det er ret konkrete forslag, der ligger, der er ikke noget som helst der, og det var sådan set derfor, vi kunne have håbet på, at vi kunne have begyndt en konstruktiv drøftelse af, hvad der skulle til regionalpolitisk ved at få et tilsagn fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti om, at det faktisk var noget af det, man så positivt på.

Når jeg synes, det er ærgerligt, så er det jo ikke så meget for vores skyld, men fordi der, som også andre ordførere har været inde på, har været involveret utrolig mange mennesker i den proces, og det har været en konstruktiv proces forstået på den måde, at det ikke sådan har været, hvad man kunne ønske sig, hvis penge voksede på træer, men i stedet for har været en meget realistisk og meget konkret proces i forhold til, hvad man mente, der ville være virkningsfuldt.

Når jeg ikke er kommet så meget ind på arbejdspladser, er det, fordi der er sagt så utrolig meget udmærket om, hvordan man skaber flere arbejdspladser, og derfor vægtede jeg min ordførertale med den begrænsede tid, man har til rådighed, meget i forhold til det, som skal være til stede, for at man som forældre og dermed også som medarbejder har lyst til at bosætte sig et af de steder, hvor arbejdspladserne skabes. En af de udfordringer, der hele tiden er, er ikke kun at sørge for, at der er en arbejdsplads, men også, at der er nogle omvendte vilkår, som gør, at kvalificerede medarbejdere faktisk ønsker at flytte derhen, hvor arbejdspladserne er, og hvor de udvikles. Det gælder også infrastrukturen, som andre ordførere har været inde på.

Nu er min tid brugt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Regeringens regionalpolitiske redegørelse har vi jo drøftet i dag sammen med forespørgslen om, hvordan vi sikrer gode og ligelige levevilkår. Da jeg først læste redegørelsen og så på side 9, at man mener, at finansloven vil bidrage til en større lighed mellem de danske regioner, fordi hovedstadsområdet bærer en forholdsvis stor andel af de besparelser, der gennemføres, troede jeg, at det var en fejl, men jeg kunne så forstå på debatten – og indenrigsministeren gentog det – at det, man mener, sådan set er, at det er den måde, man ønsker en større ligelighed på, og Vestres ordfører talte om at udjævne forskellen.

Nu kan man have forskellige ambitionsniveauer, og hvis det er regeringens ambitionsniveau, at man skal udjævne ved at skære mere på hovedstaden end på de øvrige regioner i landet, så ved vi da i hvert fald, hvad vi har i vente. Vi kunne så høre på den konservative ordfører, at hun dog trods alt mente, at vi skulle have en hovedstad i landet, men vi er så spændte på at se, hvilket niveau den hovedstad skal være på.

Regeringens regionalpolitiske redegørelse taler om, at en bedre regional balance bl.a. skal sikres ved at målrette indsatsen mod de udkantområder, som har oplevet en økonomisk, beskæftigelsesmæssig og befolkningsmæssig tilbagegang, og man nævner i redegørelsen om udflytning af statslige arbejdspladser, at det er Lolland, Bornholm, det sydfynske område samt dele af Nordjylland. Her er der en højere arbejdsløshed, en relativt stor gruppe står helt uden for arbejdsmarkedet, og der er relativt mange ældre.

Når man så ser på, hvad der konkret skal ske både i forhold til finansloven og i forhold til udflytning af statslige arbejdspladser osv., så bliver der ikke gennemført nogen konkrete initiativer rettet direkte mod disse områder. Det eneste, der sådan ligger i udflytningen af statslige arbejdspladser, og som blev diskuteret i sidste uge, er, at man flytter Rigsarkivet til Odense, som jo altså ikke ligefrem kan siges at være et udkantområde.

Samtidig tvinger man kommunerne og amterne til at skære ned. Vi ser med de store nedskæringer, der er både på statens område og på amternes og kommunernes, at der er en lang række offentlige arbejdspladser, der skæres væk, og der kommer dårligere vilkår for de mennesker, der bor rundtomkring i landet; både på det sociale område, på psykiatrien osv. bliver der skåret ned. På uddannelsesområdet bliver der